

Κωνσταντίνος Καβάφης, Στα 200 π.χ.

«Αλέξανδρος Φιλίππου και οι Έλληνες πλην Λακεδαιμονίων—»

Ο σίχος αυτός μέσα σε εισαγωγικά αναφέρεται στην επιγραφή που έστειλε ο Μέγας Αλέξανδρος στην Αθήνα μετά τη μάχη στο Γρανικό.

Με τη φράση "πλην Λακεδαιμονίων" ο Μ. Αλέξανδρος καταδικάζει τη στάση των Λακεδαιμονίων που αποφάσισαν να μη συμμετέχουν στην κοινή προσπάθεια των ελλήνων.

Μπορούμε κάλλιστα να φανταστούμε

πως θ' αδιαφόρησαν παντάπασι* στην Σπάρτη
για την επιγραφήν αυτή. «Πλην Λακεδαιμονίων»,

Ο ποιητής μιλάει σε α' πληθυντικό κάνοντάς μας συμμέτοχους στην αφήγησή του.
μα ψυσικά. Δεν ήσαν οι Σπαρτιάται

για να τους οδηγούν και για να τους προστάζουν
σαν πολυτίμους υπηρέτας. Άλλωστε

Οι Λακεδαιμόνιοι αρνήθηκαν να συμμετέχουν στην εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου
κατά των Περσών επειδή θεωρούσαν ότι θα έπρεπε οι ίδιοι να είναι οι αρχηγοί της.
Ο ποιητής ειρωνεύεται εδώ τη στάση τους και την αποδίδει έμμεσα στην αλαζονεία
τους.

μια πανελλήνια εκστρατεία χωρίς

Σπαρτιάτη βασιλέα γι' αρχηγό

δεν θα τους φαίνονταν πολλής περιωπής*.

Α βεβαιότατα «πλην Λακεδαιμονίων».

Είναι κι αυτή μια στάσις. Νιώθεται*.

Ο ποιητής υποθέτει ότι η στάση που θα κράτησαν οι Λακεδαιμόνιοι στην είδηση της
επιγραφής αυτής θα ήταν η αδιαφορία που εξηγείται από την έπαρση και την αίσθηση
ανωτερότητας που είχαν.

Ο ποιητής φαίνεται σαν να μιλά από την πλευρά των Λακεδαιμονίων και να υποτιμά
την εκστρατεία. Στην πραγματικότητα δύως ειρωνεύεται τους Λακεδαιμόνιους.

Εποι., πλην Λακεδαιμονίων στον Γρανικό·

και στην Ισσό μετά· και στην τελειωτική

την μάχη, όπου εσαρώθη* ο φοβερός στρατός

που στ' Αρβηλα συγκέντρωσαν οι Πέρσαι:

που απ' τ' Αρβηλα ξεκίνησε για νίκην, κι εσαρώθη.

επανάληψη

Ο ποιητής συγκεντρώνει τις νίκες των Ελλήνων για να δημιουργήσει μια αντίθεση: από
τη μία οι νίκες των Ελλήνων - από την άλλη η στείρα έπαρση των Λακεδαιμονίων που
δεν οδήγησε σε καμία νίκη, αλλά αντίθετα στον εξεντελισμό τους.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία

την νικηφόρα, την περίλαμπρη,

την περιλάλητη, την δοξασμένη

ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,

την απαράμιλλη*: βγήκαμ' εμείς·

Με τα συνεχόμενα επίθετα ο ποιητής προσπαθεί να αποτυπώσει το μέγεθος και τη
σημασία της εκστρατείας του Μ. Αλεξάνδρου